
АЗЪ ГИ ВЪЗНЕНАВИДѢХЪ.

На мене гледатъ двѣ очи,
Замислени очи, които азъ познавамъ.
Очитѣ, за които азъ душата си на стихове различихъ,
И тѣ се не усмигнаха. Нито веднѣжъ.
Нито една сълза отъ тѣхъ се не пророни —
Нито веднѣжъ.

Студени и замислени очи.
Тѣ всичко хубаво убиха въ мене.
По пѣтя на живота отминавамъ
Самъ.